«Δίψασε τον Χριστό για να σε μεθύσει με την αγάπη Του». (Άγιος Ισαάκ Σύρος)

ΔΙΨΩ



ΕΤΟΣ 24ο

Ελληνορθόδοξη Κοινωνία Προσώπων «ΔΙΨΩ» τηλ. 2610 346 687
Ηλεκτρ. Δ/νση: www.ekp-dipso.gr E-mail: roumeliotisantonios@gmail.com, info@goneisenorias.gr

Μηνιαία περιοδική έκδοση - Όθ. Αμαλίας 97 - Αρ. φύλλου 301 Ιανουάριος 2023 Τ.Κ. 262 22 Πάτρα - Τιμή 1 c

Στην Περιτομή του Χριστού

Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου

Ο Χριστός με την περιτομή Του κατασκεύασε α) ένα φάρμακο θεραπευτικό της ασθένειας των ανθρώπων β) ένα φάρμακο ανακουφιστικό των πόνων τους και γ) ένα φάρμακο διαφυλακτικό της υγείας τους.



α) Ένα φάρμακο θεραπευτικό της ασθένειας των ανθρώπων

Σκέψου ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθε στον κόσμο, για να γιατρέψει τις ψυχές μας και αμέσως στην περιτομή Του, σαν ένας καλός γιατρός, ετοιμάζει ένα φάρμακο θεραπευτικό της ασθένειάς μας, ένα φάρμακο ανακουφιστικό των πόνων μας και ένα φάρμακο διαφυλακτικό της υγείας μας. Επειδή, λοιπόν, η προπατορική αμαρτία του Αδάμ προξένησε δύο μεγάλες ασθένειες σε όλο το γένος των ανθρώπων και στην μεν ψυχή και τον νου προξένησε την υπερηφάνεια και την άγνοια και όλους τους εμπαθείς λογισμούς, οι οποίοι είναι ενωμένοι μαζί με το γεννημένο σώμα και σκεπάζουν σαν ένα σύννεφο και παραπέτασμα τις ταλαίπωρες ψυχές των ανθρώπων, ενώ στο σώμα προξένησε μία κλίση προς τις ηδονές.



Γι' αυτό είπε ο Θεολόγος Γρηγόριος στην ομιλία του για τα Γενέθλια: «Ως Χριστού μαθητής κάνε περιτομή, αφαίρεσε το κάλυμμα που υπάρχει από την γέννηση»· αυτό ο σχολιαστής Νικήτας ερμηνεύοντας αναφέρει ότι «ο άγιος Γρηγόριος με τη φράση «άπό γενέσεως κάλυμμα» εννοεί την προγονική αμαρτία, η οποία εισελήλυθε σε όλο το γένος· διότι αυτή η αμαρτία, σαν κάποιο σύννεφο, αμέσως με την γέννηση, προσθέτει στην ψυχή το κάλυμμα, που προέρχεται από την γέννηση, τους εμπαθείς, εννοώ, λογισμούς και την σκότωση που προέρχεται από αυτούς και την άγνοια που είναι ενωμένη με την σάρκα· περιτομή, όμως, πνευματική είναι η απομάκρυνση της σαρκικής ηδονής, και των περιττών και μη απαραίτητων».

Επειδή, λέω, η προπατορική αμαρτία και την ψυχή εξασθένησε με τους εμπαθείς λογισμούς και μάλιστα της υπερηφάνειας και παρόμοια εξασθένησε και το σώμα με την κλίση προς τις ηδονές και τα πάθη, γι' αυτό και ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός με την περιτομή κατασκευάζει ένα φάρμακο θεραπευτικό και της ψυχής και του σώματος. Και την μεν ασθένειας του σώματος θεραπεύει περιτέμνοντας την ακροβυστία της αγίας σαρκός Του, η οποία είχε τύπο της σωματικής ηδονής· «Διότι κάθε 5

Η «ΓΑΛΗΝΗ» έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα της

Την Κυριακή 29 Ιανουαρίου 2023 ο Α.Ο.Αχαΐας «Η ΓΑΛΗΝΗ» έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα του στο Ενοριακό Αρχονταρίκι του Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Παραλίας Πατρών. 3

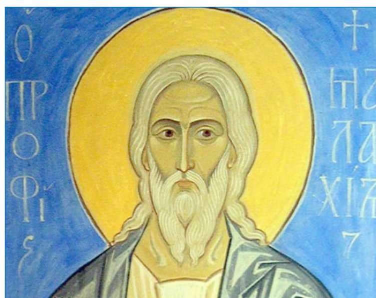






3/1 Προφήτης Μαλαχίας

Ο Προφήτης Μαλαχίας ήταν ένας από τους 12 μικρούς λεγόμενους προφήτες. Γεννήθηκε από τη φυλή του Λευΐ, εν Σοφαίς κατά τους χρόνους που επέστρεψαν οι Εβραίοι στην Ιερουσαλήμ από την αιχμαλωσία της Βαβυλώνας. Έζησε περί τον 5ο π.Χ. αιώνα, κατά τους χρόνους του Νεεμία και εργάστηκε στην Ιερουσαλήμ μετά τον Προφήτη Αγγαίο και τον Ζαχαρία. Πήρε το όνομα Μαλαχίας - που ελληνικά σημαίνει **άγγελος** για τρεις λόγους:



Πρώτον, διότι, όσα προφήτευε, αμέσως τα επιβεβαίωνε στο λαό θείος άγγελος. Και το παράδοξο ήταν ότι τον άγγελο δεν τον έβλεπαν οι ανάξιοι, αλλά μόνο οι άξιοι, τη φωνή του όμως, την άκουγαν και οι άξιοι και οι ανάξιοι.

Ο δεύτερος λόγος γι' αυτή του την ονομασία ήταν ότι ή όλη σωματική του εμφάνιση είχε τέλεια αρμονία και μεγαλοπρέπεια.

Ο τρίτος λόγος και σπουδαιότερος ήταν ότι, από νέος ακόμα, έκανε ζωή ενάρετη και ηθικά άμεμπτη.

Αυτό το απέδειξε, όταν βρέθηκε στη θέση να ελέγξει και πραγματικά, ήλεγξε με σφοδρότητα τον ίδιο του το λαό και τους Ιερείς ακόμα του Ισραήλ, για τις ανομίες και τις ασέβειές τους. Ο Θεός αξίωσε τον προφήτη Μαλαχία να προφητεύσει και τον ερχομό του Προδρόμου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, για την προπαρασκευή του έργου Του. Έτσι, η ζωή του προφήτη μας δείχνει, πως κάποιος μπορεί να γίνει επίγειος άγγελος, με τη χάρη του Θεού. Ο προφήτης Μαλαχίας πέθανε ειρηνικά, σχετικά νέος και τάφηκε στο τόπο των πατέρων του.



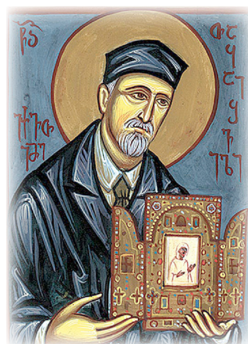
Άγιος Ευθύμιος ο Άνθρωπος του Θεού

Ο Άγιος Ευθύμιος ήταν καθηγητής πανεπιστημίου και σπουδαίος άνθρωπος του πνεύματος από τη ορθόδοξη Γεωργία, με μεγάλη πνευματική και επιστημονική προσφορά (πραγματικός αγωνιστής στην υπηρεσία της επιστήμης, ακόμη και όταν ήταν εξόριστος), ιδιαίτερα στον τομέα των επιστημών της ιστορίας και της εθνογραφίας. Εκτός των άλλων, είναι και ένας από τους ιδρυτές του πανεπιστημίου της Τυφλίδας.

Συγκρούστηκε με το αθεϊστικό καθεστώς της ΕΣΣΔ λόγω της υποστήριξης του αυτοκέφαλου της Εκκλησίας της Γεωργίας και εξορίστηκε στη Γαλλία το 1921 μ.Χ. Εκεί η σύζυγός του Νίνο πέθανε από ασιτία το 1931 μ.Χ., ενώ ο ίδιος έφτασε στο χείλος του θανάτου. Επέστρεψε στην πατρίδα του μετά την ήττα των Ναζί, για να κυνηγηθεί ξανά από το καθεστώς, ενώ του απαγορεύτηκε να διδάσκει στο πανεπιστήμιο.

Κοιμήθηκε στις 21 Φεβρουαρίου του 1953 μ.Χ. σε ηλικία 90 ετών. Δέκα χρόνια μετά, το σώμα του βρέθηκε άφθορο, καθώς και τα ρούχα του.

Στις 17 Οκτωβρίου 2002 μ.Χ. η Ορθόδοξη Εκκλησία της Γεωργίας τον αναγνώρισε ως άγιο με την επωνυμία «ο Άνθρωπος του Θεού».



Εορτάζεται στις 3 Ιανουαρίου, ημέρα της γέννησής του (πράγμα παράξενο, γιατί κατά κανόνα οι άγιοι τιμώνται την ημέρα της κοίμησής τους).



ΒΙΒΛΙΟ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Προμηθευθείτε τα από το κατάστημα εκκλησιαστικών ειδών και βιβλίων «ΓΕΘΣΗΜΑΝΗ». Όθωνος Αμαλίας 97, ΠΑΤΡΑ - τηλ. 2610 346 687. Παραγγελίες & στο κιν. 6984009551

Ο Φώτης και τα ΦΩΤΑ

Μια δροσερή ιστορία σε τρία επεισόδια στη μέση του χειμώνα

της Δήμητρας Σταύρου

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ: Λευκωπά σύννεφα μια έκρυβαν και μια φανέρωναν τον θαμπό ήλιο. Το μικρό καράβι έπλεε «εις τον μέγαν και απλωτόν αιγιαλόν, ανάμεσα εις αγρίους θαλασσοπλήκτους βράχους, δια να φωτίσει και αγιάσει τα αφώτιστα κύματα». Ο Φώτης μαζί με τους άλλους κολυμβητές προετοιμαζόταν στην ακτή για τη βουτιά του. Έκανε τον σταυρό του και βούτηξε τα πόδια του στο ακροθαλάσσι. Έκανε κρύο, αυτή ήταν η αλήθεια. Ξαφνικά όμως του ήρθε μια παράξενη ορμή και μάλωσε -από μέσα του- το κρύο νερό σαν να ήταν ζωντανός άνθρωπος: «Άκου να δεις! Εγώ θα κολυμπήσω και θα πάω στον σταυρό, ό, τι και αν λες εσύ! Είτε τον πιάσω τελικά είτε δεν τον πιάσω, θα πάω στον σταυρό». Και ένιωσε σαν να ντράπηκε από τη μεριά του το νερό και σαν να ανέβασε λίγο τη θερμοκρασία του, σαν να ζεστάθηκε. Λες αυτό να εννοούσε ο νονός Χρήστος, όταν έλεγε πως δεν βουτάει μόνο και μόνο για να πιάσει τον σταυρό; (Από την παρουσίαση στο οπισθόφυλλο του βιβλίου)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΑΘΩΣ ΠΑΙΔΙΚΑ»

Σε ποιον θα πέσει φέτος;

της ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΡΕΠΠΑ - ΧΑΤΖΗΘΑΝΑΣΗ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ: «Θα το πετύχω φέτος; Άραγε θα το πετύχω φέτος;»

Ο Νικόλας ήταν ένα χαρούμενο, γελαστό παιδί με φακίδες και φουντωτό κόκκινο μαλλί. Πολλοί τον κοροΐδευαν γι' αυτό και θα ήταν ο μοναδικός καημός του, αν δεν υπήρχε και κάτι άλλο που τον απασχολούσε πολύ. Τόσο μάλιστα... που να ξεχνάει το κόκκινο μαλλί του!



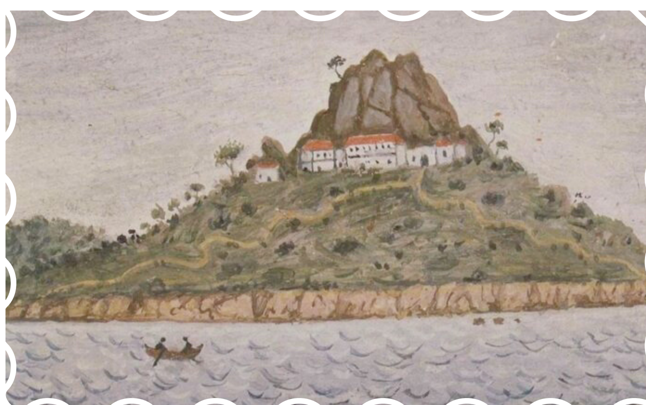
Σε ποιον θα πέσει φέτος; Να το ζητήσει στην προσευχή του; Ακούει ο Θεός τα μικρά παιδιά; Υπάρχουν για το Θεό ασήμαντες προσευχές; Σε ποιον θα πέσει φέτος;

Μια πρωτοχρονιάτικη ιστορία για παιδιά βγαλμένη κατευθείαν από το δικό τους κόσμο. Μια ιστορία που μιλάει για την πίστη στο Θεό. *(Από την παρουσίαση στο οπισθόφυλλο του βιβλίου)*

Ωραία Ρωμέϊκη Πρωτοχρονιά

Φίλες και φίλοι, Καλή Χρονιά με υγεία, χαρά και ελπίδα ότι όλα θα πάνε καλύτερα για τον εαυτό μας, τους δικούς μας, την πατρίδα μας!

Χαρούμενη μέρα η 1η του Ιανουαρίου, αφού όλοι διώχνουμε άρον άρον τον παλιό γέρο χρόνο και περιμένουμε με ανυπομονησία τον νέο. Συνεχίζοντας το ταξίδι στον χρόνο και στις αλύτρωτες πατρίδες της Μικράς Ασίας βλέπουμε πώς οι Έλληνες εκεί γιόρταζαν την ημέρα του αγίου Βασιλείου. Ας αρχίσουμε το ταξίδι μας από την Καππαδοκία και τα μέρη από όπου καταγόταν ο άγιος των γραμμάτων και όλων των καλών!



Το βράδυ της παραμονής της Πρωτοχρονιάς τα παιδιά γύριζαν στα σπίτια και έλεγαν τα κάλαντα ομάδες, συνήθως από έξι αγόρια η καθεμιά σκόρπιζαν στο χωριό.Τα τρία παιδιά από την κάθε ομάδα ανέβαιναν στο δώμα των σπιτιών και από το φεγγίτη κρατούσαν με σκοινί ένα φανάρι δικής τους κατασκευής και το άφηναν να κατέβει μέσα στο σπίτι. Ανεβοκατέβαζαν μέσα στο δωμάτιο του σπιτιού το φανάρι τους και έψελναν το τροπάριο του Αγίου Βασιλείου «Εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος σου ...».Την ίδια στιγμή τα άλλα τρία παιδιά είχαν μπει μέσα στο σπίτι, για να πάρουν τα δώρα που θα τους προσφέρουν, αυγά, πλιγούρι, βούτυρο, ξηρούς καρπούς. Και στων Τούρκων τα σπίτια πήγαιναν παιδιά για να ψάλουν τα κάλαντα τα παιδιά τα έτρωγαν μαζί σε ένα σπίτι. Τη νύχτα εκείνη γινόταν από πολλούς προσκύνημα στα λαξευτά παρεκκλήσια του Αγίου Βασιλείου και των 40 Μαρτύρων. Οι δρόμοι φωταγωγημένοι από τα κεριά των προσκυνητών που πήγαιναν και έρχονταν παρουσίαζαν υπέροχο θέαμα.


Επιμέλεια
της Μάρθας Στίγκα
Δασκάλας

Ιδιαίτερη ήταν η φροντίδα για το γεύμα το μεσημέρι της Πρωτοχρονιάς. Στο τραπέζι έπρεπε να έχουν κότα γεμιστή με πλιγούρι, ρόδια που επάνω τους κολλούσαν μικρά κεριά και τα άναβαν, μέσα σε ταψί με ξηρούς καρπούς και κεριά αναμμένα, στημένα στη μέση. Σαράντα μέρες συνέχεια μετά την Πρωτοχρονιά πολλοί συνήθιζαν να πηγαίνουν στο παρεκκλήσι του Αγίου Βασιλείου να ανάβουν το καντήλι και να παρακαλούν να τους βοηθήσει.

Στον Πόντο την παραμονή της Πρωτοχρονιάς η νοικοκυρά έκανε μια πίτα, τον «Αϊ-Βασίλη». Μέσα στην πίτα έβαζε ένα φλουρί κι απάνω το δικέφαλο βυζαντινό αετό, τέσσερις φορές σταυρωτά, με τις κεφαλές προς τη μέση. Το βράδυ κατά στις οκτώ έστηναν τον ψημένο «Αϊ-Βασίλη» στην άκρη του τραπεζιού όρθιο κι ακουμπούσε στον τοίχο. Έπαιρνε τότε ο νοικοκύρης το κλωνάρι της ελιάς που είχε κόψει το πρωί και το κάρφωνε στον «Αϊ-Βασίλη» λέγοντας τις παρακάτω ευχές : «Με το καλό να μπει Αϊ-Βασίλης», «Να ‘μαι γερός να ξανακάμομε την πίτα». Κατόπιν, αν είχαν χρυσή αλυσίδα την έβγαζαν και την κρεμούσαν στον «Αϊ-Βασίλη». Ένα - ένα μέλος της οικογένειας τότε πλησίαζε και κρεμούσε ό,τι χρυσό αντικείμενο είχε κι έλεγαν «Και του χρόνου να ‘μαστε καλά!». Το πρωί, ύστερα από την εκκλησιά, έκοβαν την πίτα. Κάθιζαν όλοι γύρω από το τραπέζι κι ο νοικοκύρης έκοβε την πίτα σε κομμάτια. Το πρώτο ήτανε του νοικοκυριού, το δεύτερο του Αϊ-Βασίλη, το τρίτο της νοικοκυράς, το τέταρτο της δουλειάς, τα υπόλοιπα των μελών της οικογένειας και ένα για τους ξένους. Αμέσως ψάχνει καθένας να δει αν του έτυχε το φλουρί. Κόβουν ξεχωριστό κομμάτι και για την εργασία.

«Στην Σμύρνη, κάθε νοικοκυρά, ήβαζε ούλα τση τα δυνατά να στολίσει καλύτερα απο τσ' άλλης την πίττα του σπιτικού της. Στη μέση ήπρεπε να μπει απαραίτητα ο δικέφαλος αετός του Βυζαντίου και γύρω - γύρω μικρότερα αετουδάκια και λογιών - λογιών πλουμιά. Άστρα, πουλουδάκια και ο,τι άλλο κατέβαζε το γούστο της για να γίνει πιο όμορφη.»

Φεύγοντας από τα μέρη της Ανατολής και αφήνοντας πίσω μας τη γιορτή του Μεγάλου Βασιλείου και της Πρωτοχρονιάς σας αφιερώνουμε τα εγκάρδια λόγια ενός Αϊβαλιώτη, που η ζωή του είναι ένα φωτεινό σημάδι για μας:

«Αδέρφια μου. Φυλάξτε τα ελληνικά έθιμά μας, γιορτάστε όπως γιορτάζανε οι πατεράδες σας, και μη ξεγελιέστε με τα ξένα κι άνοστα πυροτεχνήματα. Οι δικές μας οι γιορτές αδελφώνουν τους ανθρώπους, τους ενώνει η αγάπη του Χριστού. Ναι, αδερφοί μου Έλληνες, χαίρετε μαζί με κείνους που χαίρουνται και κλαίτε μαζί με κείνους που κλαίνε, και σ' αυτή μονάχα θα βρήτε ανακούφιση. Δίνετε στους άλλους απ' ό,τι έχετε. Καλὸ εἶναι νὰ ὑπάρχεις, ἀλλὰ νὰ ζεῖς εἶναι ἄλλο πρᾶγμα».

Φώτιος Κόντογλου ο Κυδωνιεύς

ΠΗΓΕΣ

«Ήθη και έθιμα του Δωδεκαημέρου στις χαμένες πατρίδες», αρχιμ. Αντύπας Νικηταράς, romfea.gr

---

Την πίτα ευλόγησε ο πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Ρουμελιώτης, ο εμπνευστής και ιδρυτής του Ομίλου. Απευθυνόμενος στους παρευρισκόμενους μίλησε με εγκαρδιότητα και απλότητα τονίζοντας το ιδεώδες του αθλητισμού και πόσο σημαντικό είναι αυτό να μεταδίδεται στα παιδιά καθώς και την αθλητική παιδεία των παιδιών και εν γένει των ανθρώπων με ειδικές ανάγκες. Τέλος, παρότρυνε τους αθλητές να παραμένουν προσηλωμένοι στον στόχο τους με δύναμη και γενναιότητα. Παρόντες ήταν αθλητές και προπονητές των τμημάτων της Επιτραπέζιας Αντισφαίρισης και της Καλαθοσφαίρισης, μέλη και φίλοι της ΓΑΛΗΝΗΣ.







ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΑΡΑΛΙΑΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ





Την 1η Ιανουαρίου, ημέρα Περιτομής του Χριστού και γιορτή του αγίου Μεγάλου Βασιλείου η ενορία του αγίου Ιωάννου Παραλίας την γιόρτασε με λαμπρότητα. Αφού εψάλη η Δοξολογία για την ευλογία του νέου ενιαυτού, ευλογήθηκε από τους ιερείς της ενορίας μας, η Βασιλόπιτα, που στο τέλος της Θείας Λειτουργίας μοιράστηκε σε όλους τους πιστούς. Κατόπιν, οι κατηχήτριες του ναού παρουσίασαν απαγγέλοντας κάλαντα Πρωτοχρονιάς και αγίου Βασιλείου όπως ψέλνονται στα νησιά μας της Τήνου, της Χίου και της Κέρκυρας. Οι παρευρισκόμενοι πιστοί όμως είχαν την ευκαιρία και να ακούσουν τα πανελλήνια κάλαντα, τα ποντιακά, της Μακεδονίας μας και της Κρήτης. Μια όμορφη μέρα που εκτός από τους Βασίληδες και τις Βασιλικές, γιορτάζουν όλοι οι Έλληνες σ' όλον τον κόσμο.

Μετά τον εορτασμό των Θεοφανίων η Εκκλησία μας προβάλλει τον άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο στις 7 Ιανουαρίου. Η ενορία του Αγίου Ιωάννου - αν και η πανήγυρις είναι στις 24 Ιουνίου - τιμά όλες τις ημέρες, που είναι αφιερωμένες σ' αυτόν τον μεγάλο άγιο της Εκκλησίας μας. Έτσι, τελέστηκε την παραμονή πανηγυρικός Εσπερινός με αρτοκλασία και ανήμερα Θεία Λειτουργία και ενοριακό μνημόσυνο από τους ιερείς της ενορίας, εκ των οποίων ο πρωτοπρ. π. Ιωάννης Μιχαλόπουλος είχε και την ονομαστική του εορτή. Τον θείο λόγο κήρυξε ο πρωτοπρ. π. Αντώνιος Ρουμελιώτης, όπου αναφέρθηκε στον κήρυκα της μετανοίας αγ. Ιωάννη Πρόδρομο και πόσο σημαντική είναι η αλήθεια και το φως του Χριστού για τον άνθρωπο. Ακολούθησε **η Χριστουγεννιάτικη γιορτή των κατηχητικών**, που ξεκίνησε με επίκαιρους βυζαντινούς ύμνους των Θεοφανίων και παραδοσιακά και βυζαντινά κάλαντα της ημέρας. Η γιορτή περιελάμβανε ταινίες α)των νηπίων και μικρών παιδιών ως Γ΄ Δημοτικού με τίτλο **«Οι 12 μήνες του χρόνου»** β) των παιδιών Δ΄ - Στ΄ Δημοτικού, με τίτλο **«Ουρανός και Γη»** γ) ευχές από τα παιδιά Γυμνασίου - Λυκείου δ) νέων, φοιτητών και όχι μόνο, με τίτλο **«Εμείς, εσείς και αυτοί»** αφιερωμένη στον αγιασμένο Γέροντα των Πατρών Αρχιμ. **π.Γερβάσιο Παρασκευόπουλο.** Μια όμορφη γιορτή που μετέδωσε χαρά και συγκίνηση σε όλους. Μετά το τέλος της όλοι γεύτηκαν τα νόστιμα κεράσματα, και ευχήθηκαν «Έτη πολλά» στον π. Ιωάννη.













Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ







Στις 17 Ιανουαρίου μνήμη του αγίου Αντωνίου του Μεγάλου, εόρταζε ο προϊστάμενος του ιερού ναού πρωτοπρ. π. Αντώνιος Ρουμελιώτης. Τελέστηκε η Θεία Λειτουργία με αρτοκλασία και μίλησε επίκαιρα και εγκάρδια ο ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών **Αρχιμ. π. Τιμόθεος Παπασταύρου** ενώ συλλειτούργησαν και οι π. Ιωάννης Μιχαλόπουλος, π. Νικόλαος Ριτσίκαλης και παρέστη και η γυναικεία αδελφότητα της Ι.Μ. Προφήτου Ηλιού Ζαχόλης Κορινθίας.



Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας οι πιστοί ευχήθηκαν στον π. Αντώνιο και απόλαυσαν πλούσια φιλοξενία στο ενοριακό αρχονταρίκι του ναού.

ηδονή», αναφέρει ο πιο πάνω σοφός Νικήτας, «που δεν προέρχεται από τον Θεό και δεν γίνεται εν Θεώ, θεωρείται περίττωμα ηδονής, της οποίας τύπος είναι η ακροβυστία· η οποία πάλι δεν είναι τίποτε άλλο, παρά δέρμα, περίττωμα ηδονικού βίου».

Και πάλι με το να περιτμηθεί ο Κύριος με έναν τρόπο και ένα σχήμα μεγάλης ταπεινώσεως, θεραπεύει και την ασθένεια της ψυχής, η οποία είναι κυρίως η υπερηφάνεια· **«Διότι αρχή της αμαρτίας είναι η υπερηφάνεια»** [Σοφία Σειράχ, 10,13]· και μαζί με την υπερηφάνεια, την ρίζα όλων των αμαρτιών, κόβει και όλους τους άλλους εμπαθείς λογισμούς και κλάδους της αμαρτίας με μία και την ίδια τομή. Και μολονότι ο Ιησούς Χριστός, και στην γέννησή Του και στην ζωή Του και στον θάνατό Του, πάντοτε ταπεινώθηκε για μας, δεν ταπεινώθηκε, όμως ποτέ με τόση υπερβολή, όπως ταπεινώθηκε στην περιτομή Του· η οποία στάθηκε γι' Αυτόν μία ταπείνωση, όχι μόνο πολύ μεγάλη, αλλά και τελείως ασύγκριτη και μπορεί να πει κανείς ταπείνωση των ταπεινώσεων, διότι εδώ φαίνεται ο Ιησούς ως ένα είδος έσχατου αμαρτωλού, δηλαδή στον ασχημότερο και ταπεινότερο τρόπο που μπορεί ποτέ να βρεθεί. Και σαν αμαρτωλός, λαμβάνει ένα φάρμακο, που πρέπει να παίρνουμε εμείς οι εμπαθείς και αμαρτωλοί, που από σπέρμα και ηδονή γεννιόμαστε και με σπέρμα και ηδονή γεννάμε, και όχι Αυτός, που ήταν όχι μόνο ανώτερος από κάθε προσβολή εμπαθούς και ηδονικού λογισμού και κλίσεως προς την αμαρτία, αλλά και ούτε από σπέρμα γεννήθηκε, ούτε σπέρμα είχε καθόλου.

Και το παράδοξο είναι ότι δέχεται ένα τέτοιο φάρμακο, που όχι μόνο θα τον ταπεινώσει προσωρινά, αλλά τέτοιο που θα τυπώσει στο αγιώτατό Του σώμα μία πληγή και μία τομή μόνιμη και σχεδόν μία παντοτινή ντροπή και ύβρη της αθωότητας και της αναμαρτησίας Του· ντροπή, λέω, που είναι ολότελα ασύγκριτη, επειδή δεν φαίνεται καμία μαρτυρία του ουρανού, που να έλθει για να υψώσει αυτήν την τόση θαυμάσια ταπείνωσή Του, όπως άλλες φορές συνηθιζόταν να γίνεται· όταν οι άγγελοι και ο νέος αστέρας ύψωσαν την ταπείνωση της Γεννήσεώς Του· όταν ο Πατέρας και το Άγιο Πνεύμα ύψωσαν την ταπείνωση του Βαπτίσματός Του στον Ιορδάνη· όταν ο σκοτεινιασμένος ήλιος και η τρέμουσα γη και τα ανοιγμένα μνήματα και όλα τα στοιχεία με όλα τα κτίσματα, που τόσο αισθάνθηκαν τα Πάθη Του, ύψωσαν την ταπείνωση του θανάτου Του. Αλλά εδώ στην περιτομή Του δεν φαίνεται κανένα τέτοιο θαύμα, παρά μόνο μία καθαρή και γυμνή ταπείνωση, χωρίς κανένα ύψος και μεγαλείο, επειδή και θέλησε ο Ιησούς Χριστός με την τομή - για να το πω έτσι - της ίδιας Του της τιμής, να κάνει ένα φάρμακο ενεργητικότερο, για να θεραπεύσει την δική σου υπερηφάνεια.



Αχ! Αλλά τι θα γίνει με σένα, υπερήφανε και φιλήδονε, αν ούτε αυτή η τόσο υπερβολική ταπείνωση του Ιησού, ούτε αυτή η περιτομή σταθούν αρκετά, για να σε θεραπεύσουν από την υψηλοφροσύνη και από τις περιττές ηδονές; [«Περιττές ηδονές» είναι όσες είναι πάνω από τις βασικές ανάγκες του σώματος· βασικές ανάγκες του σώματος είναι εκείνα τα φαγητά και τα ποτά και τα ενδύματα, όσα διατηρούν το σώμα και φυλάγουν την δύναμή του, όπως λέει ο Μέγας Βασίλειος: «Και γενικά, στα ενδύματα αρμόζει το απαραίτητο, όπως και στην τροφή· ο άρτος θα συμπληρώσει την ανάγκη, το νερό την δίψα σε εκείνον που είναι υγιής, και όσα προέρχονται από τα σπέρματα, μπορούν να διασώσουν την απαραίτητη δύναμη για τις ανάγκες του σώματος»]. Ω, πόσο πρέπει να ντραπείς, διότι δεν ντρέπεσαι, όπως πρέπει! Ή μάλλον να πούμε διότι έγινες σαν αναίσχυντη πόρνη και καθόλου δεν ντρέπεσαι: «Ὄψις πόρνης ἐγένετό σοι (:Απέκτησες και διατηρείς αδιάντροπο και θρασύ πρόσωπο πόρνης)» [Ιερ.3,3]· ω, πόσο πρέπει να φοβάσαι! Αν ο μεν Χριστός κάνει για την αγάπη σου ένα ολοκαύτωμα όλη την τιμή Του, ενώ εσύ για την αγάπη Του ούτε θέλεις να μάθεις τα πρώτα στοιχεία της χριστιανικής ταπεινώσεως, η οποία θα σε αναδείξει μεγάλο στην Βασιλεία των ουρανών· **«Ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν»** (:Όποιος ταπεινώσει τον εαυτό του σαν το παιδάκι αυτό, αυτός είναι ο μεγαλύτερος στη Βασιλεία των ουρανών)» [Ματθ.18,4].

Και δεν σου φαίνεται, αδελφέ, ένα τερατώδες πράγμα, ο Ιησούς Χρι-

7



ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΣΕΙΡΑ: **«ΠΑΡΑΒΟΛΕΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ»**

ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ξ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΚΑΤΗΧΗΤΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΠΑΤΡΩΝ



ΜΑΘΗΜΑ 14ο ΟΑΦΡΩΝ ΠΛΟΥΣΙΟΣ

ΔΙΗΓΗΣΙΣ

Κάποτε παιδιά, ο Κύριος διηγήθη την εξής παραβολή: Σε μια πόλη εζούσε ένας άνθρωπος πολύ, πάρα πολύ πλούσιος. Είχε σπίτια πολλά, είχε κτήματα καλλιεργημένα και αμπέλια και περιβόλια, γεμάτα από δένδρα καρποφόρα όλων των ειδών και τόσα άλλα, από τα οποία έπαιρνε κάθε χρόνο πολλά εισοδήματα. Εν τούτοις εδυσκολεύετο πολύ να δίδει. Εφρόντιζε πάντοτε να εισπράττει όσον το δυνατόν περισσότερα, όχι όμως και να ξοδεύει. Δια τους πτωχούς δεν έδειχνε κανένα ενδιαφέρον. Έδιωχνε όλους τους ζητιάνους που εκτυπούσαν την πόρτα του, και δεν έδωκε ποτέ τίποτε δια φιλανθρωπικούς σκοπούς. Τον ήξεραν πλέον σ' όλη τη περιφέρεια ότι ήταν φιλάργυρος και πλεονέκτης. - Θα έχω γεράματα μια μέρα έλεγε. Πρέπει να μαζεύω από τώρα, δια να έχω τότε. Άμα δεν έχεις λεπτά, ποιός θα σε κοιτάξει; Αυτή ήταν η συνηθισμένη απάντηση, που έδινε σ' εκείνους που ετολμούσαν να του ειπούν ότι κάτι έπρεπε να δίδει και αυτός εις τους πτωχούς, αφού ήταν τόσο πλούσιος.

Και εμάζευε λοιπόν, εμάζευε όσα μπορούσε περισσότερα. Μια χρονιά ήλθε εξαιρετική εφορία. Όλα τα προϊόντα της γης ήσαν τόσο άφθονα, ώστε ο πλούσιος αυτός ευρέθηκε σε δύσκολη θέση. Πού να χωρέσουν τα τόσα σιτάρια και τα όσπρια και τα λάδια και τα άλλα προϊόντα που έδωκαν τα πολλά και μεγάλα κτήματα του; Είχε αποθήκες μεγάλες. Όλες όμως ήσαν γεμάτες από προηγούμενες εσοδειές. Μέσα εις αυτές δε χωρούσαν πολλά πράγματα. Ημπορούσε βέβαια να μοιράσει σε φτωχειές οικογένειες που να πεινούσαν. Αλλ' αυτός δεν εννοούσε να χαρίσει ούτε ένα μήλο, ούτε ένα κεράσι, ούτε ένα σπυρί σιτάρι, ούτε μια σταγόνα λάδι.

Προσέχετε έλεγε στους επιστάτες του. Μην αφήνετε κανένα να πλησιάσει στα αλώνια που είναι το σιτάρι, ούτε να μπει κανείς να μαζέψει τα στάχυα που έμειναν αθέριστα. Προσέχετε τα δένδρα με τα φρούτα. Προσέξτε όλα οι εργάτες, όλα, να μη μείνει τίποτε!

Και έτρεχε μέρα - νύχτα από το ένα κτήμα εις το άλλο, δια να δίδει διαταγές, και δεν έβρισκε ποτέ ανάπαυση και ησυχία. Η μεγαλύτερη όμως ανησυχία ήταν τώρα το ότι δεν εχωρούσαν αι αποθήκαι τη νέαν μεγάλη εσοδεία. Τι να κάμω έλεγε και ξανάλεγε, τι να κάμω; Πού ν' αποθηκεύσω τους καρπούς μου; Εσκέπτετο, εσκέπτετο, αλλά δεν εύρισκε κανένα τρόπο. Πολλές νύχτες έμεινε άυπνος από την ανησυχία του. Επιτέλους, ενόμισε ότι βρήκε μία λύση.

-Α, ναι! Αυτό θα κάμω, είπε μόνος του. Θα γκρεμίσω όλες τις παλιές αποθήκες και θα κτίσω άλλες μεγαλύτερες. Εκεί πλέον θα αποθηκεύσω όλα τα γεννήματα μου, όλους τους καρπούς μου, όλα τ' αγαθά μου, όλα τα πλούτη μου. Δε θ' αφήσω έξω τίποτε. Και έπειτα, θα κλειδώσω καλά κάθε αποθήκη μου και θα κρατάω τα κλειδιά μόνος μου. Τότε θα είμαι ασφαλής και ευτυχισμένος. Και θα ειπώ τότε εις τη ψυχή μου. Ψυχή, έχεις τώρα πολλά αγαθά. Είναι όλα δικά σου και σε φθάνουν δια να ζεις και να καλοπερνάς πολλά χρόνια. Είναι καιρός λοιπόν να χαρείς τη ζωή. Τρώγε και πίνε και διασκέδαζε όσο μπορείς. . .

Αυτά εσκέφθη ο πλούσιος, και δεν έχεσε καιρό. Αμέσως έβαλε πολλούς εργάτες και εγκρέμησαν όλες τις αποθήκες τις παλιές. Έλαβε τα μέτρα του εν τω μεταξύ, μήπως του πάρει κανείς έστω και μικρό μέρος από τα αγαθά του. Ο ίδιος επιστατούσε εις όλα, μήπως τυχόν και τον γελάσει κανείς. Επιτέλους τα νέα κτίρια ετελείωσαν. Ήσαν πράγματι ωραία οικοδομήματα, μεγάλα πολύ ευρύχωρα. Μέσα εις αυτά ο πλούσιος μετέφερε όλα τα αγαθά του. Τα εκλείδωσε καλά, πήρε εις το χέρι του τα κλειδιά και χαρούμενος εγύρισε εις το σπίτι του. Αποκαμωμένους από τους πολλούς κόπους εξαπλώθηκε σε μια πολυθρόνα. **-Τώρα πλέον εσκέπτετο, είμαι ευτυχής. Ότι και αν συμβεί δεν έχω να φοβηθώ τίποτε . Έχω τόσα πλούτη όσα δεν έχει κανείς άλλος. Αυτά με φτάνουν δια διακόσια χρόνια. Δεν έχω τώρα κανενός την ανάγκη. Είμαι πολύ νέος ακόμη και θα ζήσω πολλά χρόνια. Θα ζήσω όπως εγώ θέλω, και θα κάνω ότι με ευχαριστεί. Θα διασκεδάζω, θα γλεντώ, θα τρώγω, θα πίνω, η ζωή μου θα είναι ένα φαγοπότι, χαρά και τραγούδι…**

Με αυτάς τας σκέψεις εκάθησε εις το τραπέζι να φάγει. Έφαγε με πολλή όρεξη και έπειτα, επειδή ήταν πολύ κουρασμένος, επήγε να κοιμηθεί. Ξαπλώθηκε εις το κρεββάτι ευχαριστημένος και τίποτε άλλο δεν εσκέπτετο, παρά πώς θα περνά καλύτερα την υπόλοιπη ζωή του. Η νύκτα εκείνη του φαινόταν η πιο ευτυχισμένη.

Αλλά, παρόλα ταύτα, δεν ημπορούσε να αποκοιμηθή. Κάτι στενοχώρια σαν αγωνία, τον εκρατούσε ανήσυχον. Τι να ήταν άραγε; Ήταν καμιά αδιαθεσία, ή ήταν τίποτε άλλο σοβαρώτερον; Δια μια στιγμή τον πήρε ο ύπνος! Ταραγμένος και γεμάτος ανησυχία. Έξαφνα ακούει μια φωνή τρομερή που τον έκαμε να ανατριχιάσει και να πεταχτεί επάνω κατατρομαγμένος. **- Άμυαλε άνθρωπε!** Έλεγε η φωνή. Αυτή τη νύχτα τελειώνει η ζωή σου, όχι χρόνια που ελογάριαζες αλλά τώρα αμέσως θα πεθάνεις! Δαίμονες πονηροί θα αρπάξουν την αμαρτωλή ψυχή σου και σε περιμένει τιμωρία και κόλασις αιώνια. Όλα αυτά τα αγαθά που ετοίμασες, σε ποιόν θα μείνουν τώρα; Η φωνή αυτή ήταν η φωνή του Θεού. Ο πλεονέκτης και αχόρταστος πλούσιος επάγωσε από τον τρόμο του. Ο νούς του εθόλωσε. Η καρδιά του παρέλυσε, ολίγες στιγμές και … έμεινε νεκρός! Την άλλη ημέρα έγινε η κηδεία του. Αλλά πριν γίνει η κηδεία, διάφοροι κακοί κληρονόμοι έτρεξαν με χαρά να αρπάξουν τους κόπους του…

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

-Καταλαβαίνετε παιδιά διατί ο Θεός τον είπε άμυαλον τον πλούσιον εκείνον;

-(Διότι εμάζευε πλούτη και δεν εσκέπτετο ότι θα πεθάνει μια ημέρα).- Δια να μην είναι άμυαλος και ανόητος, τι έπρεπε να κάμει;-(…) Διατί δεν έδιδε τίποτε εις τους φτωχούς;-(τα ήθελε όλα δικά του). -Αυτοί οι άνθρωποι που δεν χορταίνουν ποτέ, αλλά ζητούν πάντοτε περισσότερα και τα θέλουν όλα δια τον εαυτό τους,ξεύρετε πώς λέγονται; (Πλεονέκται) Τι τέλος είχε ο πλεονέκτης πλούσιος της παραβολής;-(…) -Ώστε τι θέλει να μας διδάξει ο Κύριος με την παραβολή αυτή;

ΔΙΔΑΓΜΑ

Δεν πρέπει να είμεθα πλεονέκτες.

ΡΗΤΟΝ

Φυλάσσεσθε από πάσης πλεονεξίας (Λουκά ΙΒ', 15).

Πότε ένα παιδί έχει πλεονεξία;(…)-Ναι, όταν δεν του φθάνουν όσα καλά έχει, αλλά πάντοτε ζητεί και άλλα και άλλα. ΄Ετσι δεν χορταίνει ποτέ. Γίνεται γκρινιάρης και παραπονιάρης. Καταντά ζηλιάρης και φθονερός και μέσα εις το σπίτι αλλά και εις το σχολείο. Δεν μένει ποτέ ευχαριστημένος…. Και όταν από μικρός κανείς είναι τέτοιος, σκεφθείτε τι θα γίνει όταν μεγαλώσει. Ο πλεονέκτης ποτέ δεν λέει, φτάνει πλέον, δε θέλω άλλα. Ομοιάζει με τη θάλασσα, η οποία δεν ξεχειλίζει, και ας πέφτουν τόσα ποτάμια μέσα της. Έτσι και ο πλεονέκτης εις πάντα αχόρταστος. Δι' αυτό ας μένουμε ευχαριστημένοι με όσα μας δίδει ο Θεός και ας μη ζητούμε περισσότερα.

στός που είναι η Αυτοαθωότητα, να θέλει να φαίνεται αμαρτωλός, χωρίς καμία δικαιολογία, και εσύ που είσαι καταφορτωμένος από τόσες αμαρτίες να βρίσκεις εκατό δικαιολογίες για να φαίνεσαι αλάθητος; Ή για να φαίνεσαι λιγότερο φταίχτης, μέχρι και σ' αυτήν την εξομολόγησή σου; Δεν σου φαίνεται παράδοξο ο μεν Ιησούς, που ήταν ελεύθερος από κάθε πάθος και σαρκική ηδονή, να περιτέμνει την ακροβυστία της αναμάρτητης σάρκας Του και εσύ, ο εμπαθέστατος και ρέπων στην αμαρτία να μη θέλεις να κόψεις τουλάχιστον τις περιττές και όχι αναγκαίες ηδονές σου, σαν ένα περιττό μέλος, για να ξαλαφρώσεις λίγο από τα πάθη; Δεν σου φαίνεται παράξενο πράγμα, να βλέπεις την Αυτοτιμή να γίνεται ατιμία και εσύ ο πηλός, η αυτοατιμία, να μη θέλεις να υπομείνεις ούτε έναν λόγο υβριστικό, που θα σου πει ο αδελφός σου; Δεν σου φαίνεται παράξενο πράγμα, να βλέπεις τον Δεσπότη και δοτήρα του νόμου να υποτάσσεται ως δούλος σε νόμο, για να διδάξει εσένα να υποτάσσεσαι σε αυτόν· έπειτα εσύ ο πραγματικά δούλος να κρατάς τον τράχηλό σου υψηλό και σκληρό, σαν αδάμαστος ταύρος και άγριος ίππος και να μη θέλεις να τον λυγίσεις στον ζυγό και την υποταγή του θεϊκού νόμου για την δική σου σωτηρία;

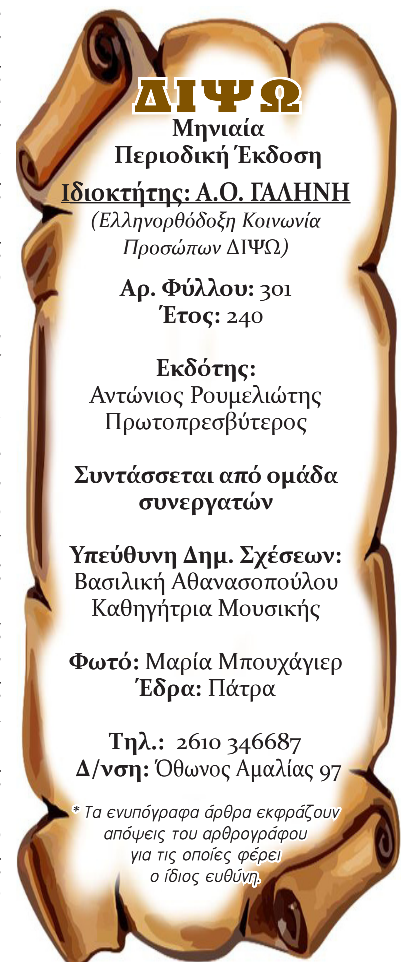
Πραγματικά, αδελφέ, εκπληρώθηκαν σε σένα οι προφητείες εκείνες που είπαν οι προφήτες για τους σκληροτράχηλους και απειθείς Ιουδαίους: «**Ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου, διέσπασας τοὺς δεσμούς σου καὶ εἶπας· οὐ δουλεύσω σοι** (:Από τα αρχαιότατα χρόνια όχι απλώς απέβαλες, αλλά συνέτριψες τον ευεργετικό ζυγό των αγίων εντολών μου, διέσπασες τα σωτήρια της νομοθεσίας μου δεσμά σου και είπες με θράσος και περιφρόνηση: ''Δεν θα δουλεύσω πλέον σε Σένα'')» [Ιερ.2,20]. Και πάλι: «Ὡς δάμαλις παροιστρῶσα παροίστρησεν Ἰσραήλ (:Ο ισραηλιτικός λαός έχει κυριευτεί εξ ολοκλήρου από οίστρο, όπως η νεαρή ατίθαση αγελάδα, όταν κεντηθεί από βοϊδόμυγα· έτσι και ο Ισραήλ έχει κυριευτεί από οίστρο και απέβαλε κάθε χαλινό ηθικής)» [Ωσηέ 4,16]· και μάλιστα εκπληρώθηκε σε σένα εκείνο που είπε ο πρωτομάρτυρας Στέφανος στους Ιουδαίους: «**Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν** (:Είστε σκληροτράχηλοι και άκαμπτοι, και δεν υποτάσσεστε στον Θεό. Δεν έχετε περικόψει τη σκληρότητα και την αναισθησία της καρδιάς σας και δεν θελήσατε να απαλλαγείτε από την πνευματική σας βαρηκοΐα, για να ακούτε με καλή και ευπειθή διάθεση την αλήθεια)» [Πράξ.7,51]· διότι και εσύ είσαι στ' αλήθεια πωρωμένος στην καρδιά. Εάν όμως στο εξής δεν θελήσεις να υποταχθείς στον νόμο και στις εντολές του Κυρίου και να περιτμηθείς πνευματικά αποκόπτοντας τις σαρκικές ηδονές και δεν φροντίσεις να βασιλεύσει ο Χριστός σε σένα με αυτήν την υποταγή και την περιτομή, άκουσε στο τέλος τι θα πάθεις από αυτό το Νήπιο, που τώρα καταφρονείς: «**Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς, ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάξατε αὐτοὺς ἔμπροσθέν μου** (:Αλλά και τους εχθρούς μου εκείνους που δεν με θέλησαν για βασιλιά τους, φέρτε τους εδώ και κατασφάξτε τους μπροστά μου, ρίξτε τους στον αιώνιο θάνατο)» [Λουκ.19,27].

Και λοιπόν, αδελφέ, αποφάσισε από τώρα και στο εξής να μη θέλεις να τιμάσαι μπροστά στους ανθρώπους, ούτε να επιθυμείς να ζεις πλέον σύμφωνα με την προτίμηση και την εκτίμηση των ανθρώπων, επειδή κατά τον Δαβίδ: «**Ὁ Θεὸς διεσπόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων** (:Ο Θεός διεσκόρπισε οστά εκείνων, που θέλουν να ζουν για να αρέσουν στους ανθρώπους και όχι σε Αυτόν)» [Ψαλμ.52,7]. Ρίξε μία φορά από την φαντασία σου στη γη αυτό το καταραμένο είδωλο των κοσμικών τιμών και των άλλων σαρκικών ηδονών που προσκυνείς και σύντριψέ το πλέον και καταπάτησέ το. Ποια σχέση έχεις εσύ, ο αληθινός, με αυτό το ψεύτικο είδωλο; Όπως λέει ο Ωσηέ: «**Τί σοι αὐτῷ ἔτι καὶ εἰδώλοις;** (:Έπειτα από την προστασία και όλες αυτές τις ευλογίες και δωρεές που απολαμβάνεις από Εμένα, ποια σχέση μπορεί να έχεις πλέον εσύ ο ίδιος με τα είδωλα; Ασφαλώς καμία)» [Ωσηέ 14,9]· εσύ δεν είσαι τίποτε άλλο περισσότερο από εκείνο που είσαι μπροστά στον Κύριο, δηλαδή άτιμος και ακάθαρτος· λοιπόν θέλεις να χάσεις την αλήθεια για έναν ίσκιο;

Ευχαρίστησε τον Λυτρωτή σου που με την ταπείνωσή Του σε διδάσκει δύο μαθήματα τόσο αναγκαία για την σωτηρία σου· δηλαδή την ταπείνωση και την αποβολή των περιττών ηδονών, η οποία λέγεται «πνευματική περιτομή της καρδιάς» κατά τον Απόστολο: «**Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομή, ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι, οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ** (:Διότι πραγματικός Ιουδαίος δεν είναι εκείνος που απ' έξω φαίνεται Ιουδαίος, ούτε είναι πραγματική περιτομή η περιτομή που είναι φανερή μόνο στη σάρκα. Αλλά πραγματικός Ιουδαίος είναι ο αφοσιωμένος στον Θεό με το εσωτερικό του, που είναι απόκρυφο και μόνο στον Θεό φανερό. Και αληθινή περιτομή είναι η περιτομή της καρδιάς, που γίνεται με το Άγιο Πνεύμα και όχι με το γράμμα του Μωσαϊκού νόμου, το οποίο δεν έχει τη δύναμη να μεταβάλει την καρδιά. Και ο έπαινος του γνήσιου αυτού Ιουδαίου δεν προέρχεται από ανθρώπους, που υπόκεινται σε πλάνη, αλλά από τον Θεό)» [Ρωμ.2,28].

Και παρακάλεσέ Τον, εξαιτίας της υπερβολικής αγάπης, για την οποία θέλησε να δεχθεί στον εαυτό Του τα σημεία της αμαρτίας, να σου δώσει χάρη να ντρέπεσαι πάντοτε για τις αμαρτίες σου και όχι για την μετάνοιά σου, όπως είναι γραμμένο: «**Μὴ λάβῃς πρόσωπον κατὰ τῆς ψυχῆς σου καὶ μὴ ἐντραπῇς εἰς πτῶσίν σου** (:Μην υπολογίσεις για λόγους συστολής κανένα πρόσωπο ξένο προς την αλήθεια του Θεού και αμαρτήσεις εις βάρος της ψυχής και της συνειδήσεώς σου και μην ντραπείς κανένα, ώστε εξαιτίας της κακώς νοουμένης ντροπής προς αυτόν να παρασυρθείς σε πτώση και αμαρτία)» [Σοφ. Σειρ. 4,22] και: «**Μὴ αἰσχυνθῇς ὁμολογῆσαι ἐφ' ἁμαρτίαις σου καὶ μὴ βιάζου ῥοῦν ποταμοῦ** (:Μην ντραπείς να ομολογήσεις τις αμαρτίες σου και μην εξαναγκάζεις να στραφεί προς τα πίσω το ρεύμα του ποταμού. Μην προσπαθείς δηλαδή από ντροπή να δικαιολογείς τα εσφαλμένα και να εκβιάζεις τον φυσικό ρουν των συνεπειών τους, πολλές των οποίων είναι δυνατόν να προληφθούν, εάν ομολογήσεις το σφάλμα σου και ευθύς επιμεληθείς την διόρθωσή του)» [Σοφ. Σειρ.4,26]· και να θεωρείς πάντοτε ως εντιμότερο τον άνθρωπο του κόσμου εκείνον, που με περισσότερη εμπιστοσύνη τηρεί τις εντολές του Θεού και υπόσχεται καθαρότερα πως θα τις τηρεί πάντοτε· όπως λέει ο Εκκλησιαστής: «**Τέλος λόγου, τὸ πᾶν ἄκουε· τὸν Θεὸν φοβοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασσε, ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος** (:Το δε τελικό συμπέρασμα της όλης διδασκαλίας του βιβλίου αυτού άκουε ποιο είναι: Να φοβάσαι τον Θεό και να τηρείς τις εντολές Του, διότι η διπλή αυτή εντολή είναι όλος ο σκοπός και ο προορισμός κάθε ανθρώπου επάνω στη γη)» [Εκκλ. 12,13].

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

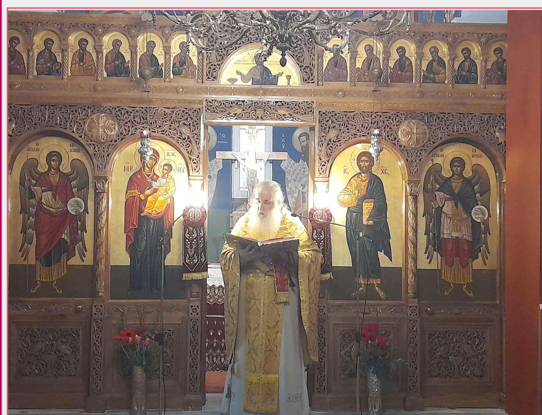

ΔΙΨΩ
Μηνιαία Περιοδική Έκδοση
Ιδιοκτήτης: Α.Ο. ΓΑΛΗΝΗ
(Ελληνορθόδοξη Κοινωνία Προσώπων ΔΙΨΩ)
Αρ. Φύλλου: 301
Έτος: 240
Εκδότης:
Αντώνιος Ρουμελιώτης
Πρωτοπρεσβύτερος
Συντάσσεται από ομάδα συνεργατών
Υπεύθυνη Δημ. Σχέσεων:
Βασιλική Αθανασοπούλου
Καθηγήτρια Μουσικής
Φωτό: Μαρία Μπουχάγιερ
Έδρα: Πάτρα
Τηλ.: 2610 346687
Δ/νση: Όθωνος Αμαλίας 97
** Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν απόψεις του αρθρογράφου για τις οποίες φέρει ο ίδιος ευθύνη.*



Στο παρεκκλήσιο του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου

Την Πέμπτη 19 Ιανουαρίου 2023 ο εφημέριος του Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Παραλίας λειτούργησε με ευλογία του σεπτού μας ποιμενάρχη **κ.κ. Χρυσοστόμου** στο παρεκκλήσιο του Αγίου Ιωάννου Θεολόγου και Ευαγγελιστού που βρίσκεται δίπλα στο Επισκοπείο. Ημέρα που ετιμάτο ο άγιος Ευθύμιος ο Μεγάλος και ο άγιος Μάρκος ο Ευγενικός ο υπερασπιστής της Ορθοδοξίας, από τους αιρετικούς και στην ομιλία του ο π. Αντώνιος τόνισε πως οι πιστοί για τα μένουν στο ορθό δρόμο της πίστης πρέπει να ακούνε τον Επίσκοπο και τους ιερείς.











Το απόγευμα της ίδιας μέρας ο π. Αντώνιος τέλεσε τον Εσπερινό επί τη εορτή του αγίου Ευθυμίου του Μεγάλο στο Παρεκκλήσιο του αγίου Ιωάννου του Θεολόγου.





